

Hósdagin fluttu Nicolina og Bjørghedin til Danmarkar at búgva. – Vit hava dámt so ómetaliga væl á Langasandi og orsøkin til, at vit valdu at flyta er ikki, at vit ikki trívast. Heldur ikki tí, at vit kenna okkum einsamøll – als ikki – tí vit eru virkin og eru nógv saman við fólki. Orsøkin er, at eg eri mamma, omma og langomma og vil fegin vera saman við familjuni

Tað er eitt vakurt samband millum menniskju, tá ein sær virði í og vísur áhuga í tí, sum onnur gera. Tað rakar djúpar kenslur í menniskjum

Nicolina og Bjørghedin nærhendis Skive, sum verður nýggja heim teirra

– Eg sigi ikki, at vit ikki koma aftur, men vit fara við tí í kvittanum, at vit vóna og vænta at trívast. Eg haldi, at danska mentanin er løtt at koma inn í og at liva í, sigur hon.

– Tað er møguliga ein onnur mentan, men eg haldi, at man fer við einum opnum sinni, og man lærir av øllum, sum man ger. Man er ongantið ov gamal at læra og síggja nýggjar síður av tilveruni, leggur hon afturat.

Skrivar altíð sangir

Fleiri av sangunum og løgunum, sum Nicolina hevur skrivað og sungið eru vorðnir fólkaogn.

Sangirnir verða til, tá hugalagið er tað rætta, og hon glamrar á ljóðføri og fær okkurt at hanga saman, greiðir hon frá.

– Eg seti meg ikki niður við tí fyri eygað at skriva sangir. Men eg seti meg av og á við gittarini og glamri. Tað er ein prosess, sum altíð er í gongd, sigur hon.

Spurd um, hvønn av sangum sínum henni dámar best, er hon

skjót at nevna “Mær leingist”.

– Eg eri glaðast og stoltast yvir “Mær leingist”. Tann sangin elskaði eg við tað sama, og tað er okkurt við endurtøkuni av orðunum, sum mær dámar væl, sigur hon.

Hon nevnr eisini vakra lagið “Tá kvøldið kemur”, ið varð skrivað eitt kvøldið hon hevði verið til arbeiðis á Bacalao.

– Eg var liðug um miðnátt, og veðrið var so ótrúliga flott. Tann sangin gjørdi eg lidnan tað kvøldið. Eg gjørdi lagið fyrst, og síðani sang eg orðini inn á ein bandupptakara, leggur hon afturat.

Nicolina Jacobsen greiðir frá, at íblásturin til sangirnar ofta kemur frá náttúruni og umhvørvinum. Hon heldur ikki, at hon missir tann íblásturin, hóast hon flytur av landinum, tí íblásturin liggur í henni. Hon er ikki vís í, um hon fer at framføra í Danmark, men tað er væl møguligt, um fyrispuiningar koma. Tó, so verður tónleikurin altíð partur av henni og heimi hennara.

– Eg elski tónleik, og tað fari eg

altíð at gera, sigur hon.

Tónleikur hevur altíð umgirt Nicolinu í barnaheimi hennara. Mamman var musikalsk og somuleiðis øll systkin hennara. Hon er glað um, at børnini og barnabørnini eisini eru dugnalig innan tónleik.

– Tað er stuttligt, at tað fer víðari. Tónleikur er fantastiskur, og einum nýtist ikki endiliga at duga væl, tí fantastisk gleði kemst eisini av at lurta, sigur hon.

Takksemi

Nicolina sær eitt stórt virði í, at sangirnir, ið hon hevur skrivað og sungið, eru vorðnir fólkaogn.

– Tað eri eg glað og óalmindiliga takksom fyri. Tað er eitt vakurt samband millum menniskju, tá ein sær virði í og vísur áhuga í tí, sum onnur gera. Tað rakar djúpar kenslur í menniskjum, sigur hon.

– Eg havi so ómetaliga nógv at takka fyri. Í Føroyum eru vit so forkelaði, tí vit hava hetta prakt-

fulla og friðarlaga umhvørvi. Tað er ikki tað stóra av ófriði, sum aðrastaðni. Eg havi trivist væl, og eg elski hetta landið, hóast alt ikki altíð er ljósareytt, so hava vit fingið ótrúliga nógv í okkara part.

Onkursvegna flytir ein nærri ófriðinum, tá flogfarið fer úr Føroyum, og hon hugsar eisini um ófriðin og yvirgangin, sum vit hoyra nógv um hvønn tann einasta dag.

– Eg hugsar um børnini og tey ungu. Man vil, at alt skal vera gott, og at tey ungu ikki skulu vera bangin fyri nøkrum, men soleiðis er ikki, sigur hon.

– Vit mugu tó hugsa positivt, og tað nyttar onki at seta seg niður at býta negl ella verða negativ, men heldur má man royna at síggja tað góða, tí tað eru nógv góð ting og nógv fitt fólk til í verðini. Eg vil gjarna samla uppá tær góðu løturnar, sjálvt um tað ikki altíð sær so pent út tað heila, sigur Nicolina Jacobsen.

útgávur hjá Nikolinu og Teimum av Kamarinum

2011: Nicolina. Soloútgáva

2005: Eg gleðist so hvørt jólaðag/Mariu sonur

2005: Dámliga Gøtan. Sangperlur í 50 ár

2003: Nicolina syngur í Sandavágs kirkju

2000: Tey av Kamarinum, endurútgivin sum fløga

1984: Tey av Kamarinum

1971: Góði jólamadurin / Mariu sonur

1963: Teir sigla um havið so víða og aðrir sangir

1960: Mamma mín

1959: Eg hugsar um teg / Lívið

1959: Tá kvøldið kemur / Trygdareidn

1959: Kvøldarsólin / Í dreymlandi